

CAP

VERMELL

Nº 21

Capdepera-Cala Rajada

Setembre 82

PAISOS
CONDICIONA

Se carreguen el Munt Gros !!!

Amb l'excusa de dur arena a l'Agulla obtengueren un permís per treure arena del Munt Gros. Quan tengueren el permís hi posaren dues cintes mecàniques i tres pales que ja han fet desaparèixer una extensió semblant a la Plaça d'Es Sitjar venent arena a tot Mallorca.

L'Ajuntament intenta aturar-ho.

A-LLA-GA

grumallons

Fas feina amb S'Ajuntament?

PEPE PARRA :

No. Resulta que cuando acabé hace unas semanas mi contrato con el Ayuntamiento, no lo quisieron prorrogar. Sin embargo han dado la plaza a otros que vienen por temporada y no residen todo el año en el pueblo. No entiendo como el Ayuntamiento no protege a los del pueblo.

Vd. que ha tenido un fuerte compromiso político en su país ¿cómo ve la situación política en el nuestro?

ERNEST ALEXANDER RAUTER, ^{escriptor}

Yo entiendo muy poco de lo que pasa políticamente en la isla. Me doy cuenta de que los tiempos no habían cambiado tanto. Durante los últimos años grupos luchan para el poder, y esta lucha todavía no ha sido decidida. Esto yo creo reconocer. Es muy difícil decir lo que pasa ahora. Lo principal que pasa, pasa debajo de la manta, del público, debajo de la superficie, y, según mi juicio, no ganarán ni socialistas, ni comunistas, ni las derechas; será un grupo bastante gris... Quizá Suarez, gente de Suarez, los que no tienen carácter, que son muchos pero no hay nada.

El grup de cristians més acostats a les parròquies de Capdepera i Cala Rajada, ¿afavoreixen la política del P.S.M.?

TOMEU CATALÀ, capellà

Supòs que el que diu això ho deu dir en broma, perquè dir això en seriò suposa o un desconeixement total de lo que és i de lo que intenta la comunitat i tots els seus membres o molt mala llet.

L'experiència de que l'únic absolut no és tenir el poder, sigui del tipus que sigui, a través (servint o servint-se) d'un partit polític, sinó que un grapat de persones volen que la pròpia vida, i la de la comunitat sigui clarificada i animada per la Paraula de Déu, i això amb totes les contradiccions, per ventura pot causar extranyesa i donar peu a molts interrogants.. però es dona.

Per altre banda més prest o més tard el ser seguidor de Jesús suposa qüestionar-se el servir als altres. I això es pot fer de moltes maneres; també a través dels partits polítics, i no precisament d'un sol. I així es pot donar que membres de la comunitat cristiana estiguin dins distintes instàncies i partits.

LLOCS DE VENDA:

- Els dos estancs de Capdepera.
- Llibreria. Plaça de l'Orient.
- Llibreria. Cala Rajada.
- Llibreria Escolar.

plaça des sitjar

DRAMA Tres dels al.lots de que vos parlàvem el mes passat han tornat a esser detenguts perquè la nit del 25 d'agost robaren un cotxe i l'espanyaren.

JA HO VAL La persona que fa 6 ò 7 anys atacà de socialista la predicació del capellà que aleshores hi havia en el poble, ara protagonitza la captació de socis pel PSOE... Per cert, que només deu faltar que hi convidin la família "Verga", perquè amb tots els altres ja ho han fet.

TROMBES El setembre ha començat amb mala cara. El dia 3 es pogueren veure vàries trombres d'aigua per els voltants de Cala Rajada. Pareix que no feren gaire mal.

CERÀMICA L'aspecte "bunkeria" del mur de la Plaça de la Constitució, de Capdepera, ha quedat una mica mitigat per la presència de dibuixos infantils. La ceramista local Maria Antònia Carrió els ha reproduït en rajoles que aquests dies estan col.locant.

MAQUINA Les tendes i bars de Son Moll mos han fet arribar una queixa perquè la màquina que neteja la platja de Son Moll ho fa a les 7 de l'horabaixa i ompl de pols els negocis que encara estan oberts. ¿No podrien fer-ho a les 8 del matí?

CIRCULAR El Batle ha enviat una circular a tots els negocis dient que, davant els preus abusius que fa pagar el manescal, basta que li donin 160 pts. ¿Deu esser una pura coincidència que el manescal sigui el qui duu el protagonisme dins el PSOE local?

DEU REALS ...de lo mateix. El dia 14 hi va haver una reunió a l'Ajuntament, per a tractar lo de les quotes del manescal. Els botiguers acordaren que, en lloc de pagar al manescal, ho farien a l'Ajuntament i que si el sou d'aquell és curt, El Batle que escrigui al Col.legi per veure si l'hi pugen.

BIBLIOTECA La de "La Caixa" de Capdepera, que ha tornat a obrir les portes, després d'haver romàs tancada per obres. Ja ho saben els aficionats a la lectura.

ESCOLA Ha començat el curs, amb els problemes habituals. Els nins transportats s'han trobat amb una vaga d'autocars. A l'escola de Cala Rajada hi faltava un mestre... Lo de sempre, vaja. Dels mestres nous en parlarem amb més deteniment.

QUI HO POT FER? Tots sabem que a dins les papereres no sols hi tiren papers i a dins els poals dels fems que l'Ajuntament té col.locats arreu de Cala Rajada, Son Moll, Carregador, etc. moltes vegades hi tiren de tot sense cap protecció ni embalatge. El fet és que ningú se'n cuida de netejar ni desinfectar aquests receptacles i, sobre tot quan els buiden, poden com a carn de vas.

DIRECTOR El gabellí Gabriel Moll ha estat nomenat director del Teatre Lliure de Barcelona.

SANT BARTOMEU Aquesta vegada la pluja no ha banyat els paperins. Els qui feim "Cap Vermell" hem trobat que enguany hi ha hagut molta gent per enmig; la Plaça d'Es Sitjar s'omplí cada vespre, així com el concert de la Coral S'Alzinar. A les carreres de cavalls un animal d'En "Florit" tengué la desgràcia d'ofegar-se. Pel nostre gust hi podia haver hagut algun altre acte més "cultural".

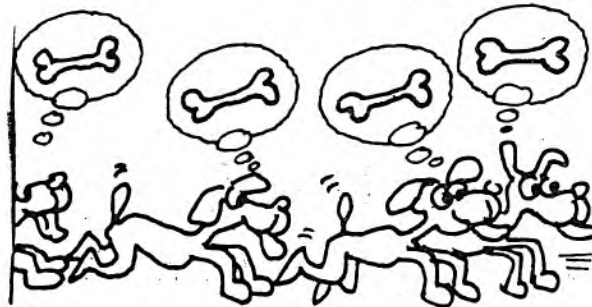
TIRA-LI COSSETES... D'En Xisco Terrassa, UCD, a "Cap Vermell": "Vos heu de fer en sèrio aquesta pregunta: ¿Seríeu igual de benevolents amb l'Ajuntament si aquest fos de dretes?". D'En Salvador Moll, PSOE, a "Cap Vermell": "Vltros que deis que jo sempre estic de viatge, podeu triar el qui ha de anar a Italia, al Congrés de Municipis Turístics..". D'En Paco Barbón, CD: "¿Per què no heu denunciat l'atemptat del Munt Gros?". Seguim rebent oferiments...

GANIVETADA En el Bar Jaume, de Cala Rajada, el diumenge 5 de setembre un pescador obrí la cuixa a un homo d'una ganivetada.

EXECUTIVA Sorpresa, sorpresa. El PSOE local ha celebrat e eleccions i l'ejecutiva que ha sortit, ho ha fet amb absències molt significatives. Aquests són els elegits: President, Sebastià Gayà. Segretari, Mateu Mercant. Vocals: Toni Muntaner, Miquel Ferrer, Josep Sirer, Fernando Peñalver i Francisco Uceda. Podria ser que dugués coa.

DIMISSION EN XISCO TERRASSA, cap de llista d'UCD, ha dimitit del partit. Posats en contacte amb l'interessat, mos va exposar les mateixes raons que podreu trobar a les manifestacions de les pàgines centrals amb motiu de la taula rodona que mantenguerem a l'Ajuntament. En Xisco mos va manifestar que a darrera la seva dimissió no hi ha un altre partit i que, per ara, no té intenció de presentar-se a les pròximes eleccions. Paradoxalment, en Xisco mos va dir que pensa seguir donant guerra per devers La Sala i recolzant l'actuació del grup municipal d'UCD, encara que, amb tota seguretat, la seva dimissió del partit suposarà, també, la seva dimissió com a regidor. Segons la legislació actual, la seva vacant ja no pot ésser coberta pel següent de la llista. Així, doncs, l'Ajuntament, a partir d'ara, es queda amb un regidor menys.

TRENCAT Aquesta vegada ha estat el pacte d'esquerres el que n'ha sortit mal parat. El PCIB de Capdepera ha decidit rompre el pacte municipal d'esquerres.

Hem fet aquest número:

Joan Nebot
Mari Germa Melis
Joana Colom
Jaume Fuster
Biel Pérez
Ani Muñoz
Ma. Antònia Nadal

Pep Terrassa
Maria Vives
Toni Garau
Ma. del Carme Fuster
Tomeu Puig

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Mateu Gili
Joan M. Rosa
Margalida Rexach

Bolletí de l'Obra Cultural Balear
Capdepera-Cala Rajada
SETEMBRE 1982
Carrer d'Es Port, 43 - CAPDEPERA
Dipòsit legal: P.M. 497/80
Imprimeix: Apóstol y Civilizador,
Petra.

perquè ?

- PER QUÈ en els brolladors de Son Moll només s'hi renten els peus?
- PER QUÈ a Cala Rajada hi ha dependents que quan agranen les aceres tiren la brutor dins el reixat de les clavegueres?
- PER QUÈ no començau a treure i tornau llegir els programes que els partits mos donaren fa tres anys?
- PER QUÈ a certa farmàcia quan compres medicines sense recepta també et lleven el cupó de la S. Social?

TOT L'AMOR

Jo no conec la tràgica diferència entre estimar i ésser estimat.

De tu neix l'amor,
però per molt que estimis
mai estimaràs tant
com tot l'amor
que envolta la teva vida.

Tu no estimes menys
que aquells que te donaren
tot lo que tu més estimes,
i, fins i tot, la més oculta il·lusió
d'aquest breu moment d'avui.

Qui estima del tot
és estimat més fortament encara
per la vida i per els homos.
Qui és estimat
estima perquè
es dona a si mateix
per ésser estimat encara molt més.

Estimar és
ésser estimat,
deixar-se un pic estimar.

Mateu Gili

DURANT EL MES DE JULIOL I AGOST:..

HAN NASCUT:

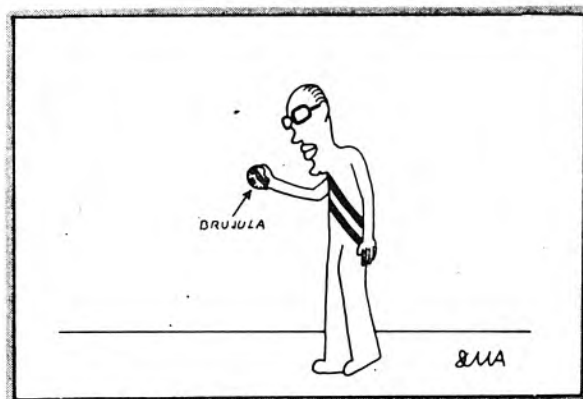
Olga Garau Grande, d'En Pedro i de Na Josefa.
Alberto Andreu Melis, d'En Antonio i de Na Barbara.
Ruth Cebrian Santiago, d'En José i de Na Francisca.
Serafin Adrover Llull, d'En Bartolome i de Na Lucia.
Maria Adelina Zarallo Garcia, d'En Daniel i de Na Elena.
Hanna Rosa Berdtold Hans, d'En Peter i de Na Yvonne.
Pablo Hernández Tous, d'En Benito i de Na Isabel Maria.
Victor Martinez Hahumüller, d'En Enrique i de Na Irngard..

S'HAN CASAT:

En Serafin Miguel Dalmes amb Na Antonia Estela Ginard.
En Lorenzo Oro Gonzales amb Na Angela Massanet Flaquer.
N'Isaias Recio Munoz amb Na Maria Celeste Alameda Gonzales.
N'Enrique Liesegang Gaya amb Na Catalina Porcel Gelabert.
N'Antonio Grande Rabaneda amb Na Matilde Fisico Alzas.

HAN MORT:

En Juan Juan Palmer.
En Gabriel Flaquer Servera.
En Mateo Orpi Sancho.
Na Francisca Fullana Ferrer.
En Gottfried Eyner.
Na Catalina Servera Alzina.
N'Elvira Perez Esteban.
En Sebastian Flaquer Font.
N'Isabel Maria Orpi Ferrer.

Fa anys, record, que teníem una vorera plena de magraners. Uns eren baixos i rodonencs i els altres alts i esbrancats. N'hi havia de mollars, de gra gros, dolços i sucosos, però també n'hi havia de gra menut, atapeït, gairebé sense polpa, tot pinyolada, però que tenien un punt d'acidesa que a mi m'encantava, com si el sentiment agre-dolç d'una aviciadura se fes mengívol. Els uns i els altres, en primavera, s'omplien de flors. Flors vermelles, d'una vermellor encisadora, com a puntades de foc, com a calius encesos penjats al ramatge vert-groc de l'arbre.

Era apassionant veure'ls florits, era tota una festa on els penjolls de color obrien un esclafit d'illusions i esperances, d'enderres de promeses de goig i gaubança. Després voleiaven els pètals de foc i quedava la corol·la, rodona i coronada, com a penyora de la magrana que esdevindria.

Al llarg de l'estiu el fruit / creixia, colrat de sol, es desenvolupava entre la clovella que passava d'un verd verdolaga fins a un beig daurat amb pinta de carmí. I a la tardor, quan els crepusculs vermellors tenyien de violanci les muntanyes, maduraven les magranes. Algunes, amb un esclat de saba, rompien la clovella i tota la vermellor de la polpa s'albirava dins el crivell com una ferida sagnosa.

La festa de Les Verges les recollim, a les magranes.

Avui els magraners s'han perdut dins l'oblit, dins les runes que, poc a poc, es fan senyores del camp.

Fa temps, quan vaig sentir cantar el grup Sa Gavella per primera vegada me recordaren, pentura per allò de que el seu nom me duia vivències de conror, la flor del magraner. Una flor senzilla, rústica, tenyida d'enpegueïment, però singular per la forma, pel color i pel seu encís.

Avui, després de sentir les actuacions que han fet a les festes del poble, jo diria que, aquella flor, penjada a la branca del / temps, amb el vermell de les seves il·lusions, encesa amb el foc del seu bon-voler-fer, oberta al futur com una corol·la curulla de promeses i esperances, ha madurat.

La flor --en aquest cas el grup -- amb el seu procés evolutiu, s'ha tornat magrana, grenyal encara si voleu, però segura de que camina cap a la maduresa. Escoltant-los un té la seguretat de que han trobat el camí i de que el recorren sense titubejos, sense vacil·lacions, sense dubtes ni temors, sabent que caminen cap a l'esclat de saba del seu madurament.

El seu art, com les arrels del magraner, xucla de la terra, de la nostra terra, per treure'n la saba de la cultura d'un poble que ha sabut cantar.

S'afiquen dins els viaranyes del temps per descobrir-nos cançons perdudes i li donen a la tonada recobrada una frescura i ufanor com aquell punt de dolça acidesa de la magrana acabada de collir. Al ensaborir-la un té la sensació de que la cançó és jove, acabada de fer.

Difícil el camí escollit per Sa Gavella. Delectar-nos amb unes tonades que portam sabudes de tota la vida, com a part integrant del nostre bagatge cultural, i, al ma

teix temps, sorprendre-nos com si la cançó la sentíssim per primera vegada, és una màgia que només / posseeixen els escollits o bé és producte de l'esforç investigador dels qui saben el que volen i com ho volen.

Baix l'encís de les seves cançons un se sent, més que mai, identificat amb aquesta terra nostra, un sent com les nostres arrels són fondes, i, com diu N'Alcover les soques poden enfilarse.

I avui que la majoria de soques semblen empeltades amb ramatges borts, la vostra labor, components de Sa Gavella, és positiva, jo diria que necessària, per a recor-

dar-nos que som un poble que necessita retrobar la seva identitat. Identitat que, com les cançons que recobrau, se perd dins els viaranyes dels temps modern.

Perdonau-me si els meus coneixements musicals no me permeten fer-vos una crítica més o menys asenyada, però des de la meua ignorància vull dir-vos que les vostres cançons, tant les retrobades com les creades per vosaltres, mereixen ser escoltades amb més atenció i més participació que els que el nostre públic sap donar-vos.

No basta mirar el magraner florit. Hi ha que sentir-lo amb els batecs de l'ànima.

HISTÒRIA DE CAPDEPERA

L'AMO'N JOAN "COLL", Joan Sancho Alzamora (1879-1956)

Capítol III

Quan tengué lloc la conquesta de Mallorca, Capdepera no hi prengué part. No així en la de Menorca que va ser l'única terra de la nostra illa que n'hi prengué, segons conta el rei mateix en la seva crònica o història de la Conquesta de les Balears. A on noltros tenguérem part en un dels fets més lluïts d'aquell gran homo i de la conquesta de la nostra pàtria petita. Però, si bé és ver que dins el carrer de Sant Miquel de Palma demostrà les seves qualitats guerreres, en canvi dins el petit poble de Capdepera demostrà les seves qualitats diplomàtiques, que són molt millors encara.

Salou, població catalana la més a prop de Mallorca, és població gran en la seva història per el fet d'embarcar-s'hi el rei i el seu exèrcit per venir a netejar de moros el nostre país. Allà embarcà sempre que vengué aquí. I, a pesar de tot lo escrit, Salou no té títols ni protecció de ningú, és població petita i el seu port està tan abandonat com hi estan els demés de la seva categoria. Capdepe-

ra, població mallorquina la més a prop de Menorca, és població gran en la seva història per el fet de hospedar-hi durant uns quants dies el rei D. Jaume per netejar de pirates la illa veinada. No per medi de espases, llances i billestres, com ho fe amb Mallorca, sinó per medi de paraules i enganys, que encara que no siguin gaire bons, sempre són millors que els derramaments de sang. I a pesar de la nostra grandesa històrica no tenim títols ni protecció de ningú, i no hem pogut arribar a ferrocarril ni port de cap classe.

El rei conta en les seves memòries de la conquesta de les Balears que quan vengué per quarta vegada, vengué decidit a conquerir Menorca. Quan hagué descansat uns quants dies, envià a Ciutadella, en aquell temps capital de la illa, tres missatgers amb credencials i poders sellats i firmats per ell per entablar negociacions perquè se rendissen a les bones; advertint que si no ho feien així, ell hi aniria amb un bon exèrcit i se haurien de rendir a les males.

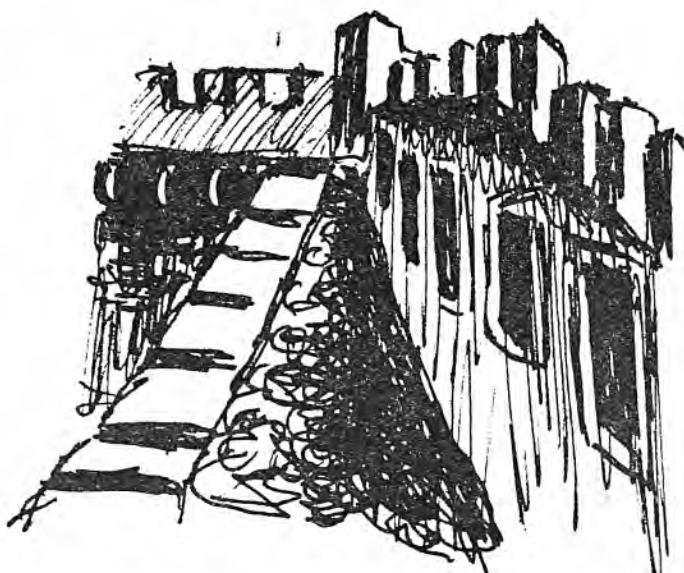
Els ambaixadors partiren dematinet amb unes quantes barques. Arribaren a Ciutadella l'on demà devers les nou del matí. El rei de allà los convidà a desembarcar i entrar dins la ciutat. Els ambaixadors no volgueren saltar a terra fins que tengueren la promesa de entrar en negociacions i entrar dins la ciutat hasta que les negociacions estassen arreglades a favor del seu rei i senyor. Entrant-hi després que tot se va haver arreglat en benefici de tots, aquestes negociacions diplomàtiques duraren uns quants dies; més d'una setmana.

Quan els missatgers del rei hagueren partit cap a Menorca, aquest també emprengué el camí cap a el Cap-de-la-Pedra, així l'anomenava ell, caminant tot el dia, no diu a on va passar la nit, arribant aquí l'on demà devers les dues del capvespre. Segur que el reberen amb gran festes i l'alotjaren a la casa millor del poblat. La casa no devia ser molt gran ni molt luxosa però sempre devia ser més còmoda que una tenda de campanya.

El rei mandar fer als seus subordinats uns gran caramulls de llenya damunt les altures i muntanyes. Quan se fé fosc, les fé pegar foc, repetint la mateixa feina cada dia fins que vengué un propi diguent que tot estava arreglat i que Menorca havia entrat a formar part de la Corona de Aragó mediant mediant la aprovació del rei de dita corona,

Per què serví tanta llenya crema da, al parèixer sense profit ningun? Es bo de voure. Els veïns menorquins s'extranyaren d'això i preguntaren a los ambaixadors com era tant de foc. I aquest los varen dir que com que l'exèrcit era gros, era necessari per fer el menjar i estar calents supuesto que les tendes i cases no bastaven per estar-hi tots. Els de allà se feren tanta por que atropellaven les negociacions, quan el rei no tenia aquí a penes soldats. Eren tan pocs que si els menorquins haguessin alcat la coa i haguessin investit la nostra costa, els nostres no haurien bastat per desbaratar el desembarc i molt menys l'haurien fet a Menorca. Però les coses vengueren així i així les tenim.

Quan els mallorquins i menorquins varen haver firmat les actes i només faltava que el rei les aprovàs i firmàs, enviaren un passatger que li digués quan vendrien a fer totes les feines propis del cas. El rei fé adornar la casa a on se allotjava amb los tapissos que duia i els que duïen els cavallers nobles que l'acompanyaven, improvisant amb tot això un trono per ell i sala de parlament per als demés que hi intervenien. Això a la part de dedins, i a la part de defora i camí per on havien de passar l'adornaren amb plantes i herbes oloroses com són romaní, murta i fonoll.

Senyalat el dia de la venguda, ja tot preparat, a davant vengué una barca duguent la nova de la partida. I més tard n'arribaren més de barques amb tota la comitiva d'ambaixadors, representants, soldats, criats i mariners. Una representació del rei los rebé a Cala Rajada i, amb gran boato, los menaren davant ell que los esperava com a rei i senyor. El rei va estar conforme de tot lo fet i va firmar i sellar les actes; i darreja ell ho feren tots els demés delegats tant d'una part com de l'altra, formant part de la corona d'Aragó la illa menorquina.

Aquest dugueren molts de regalos al seu nou senyor. Regalos produïts en aquella terra com són mel, formatge i bestiar de varies classes i, després de descansar varios dies, se'n tornaren a casa seva satisfets d'haver trobat un senyor tan bo i tan noble.

entrevistes

TAULA RODONA

ELS CAPS DE LLISTA CONVERSEN

Ha començat la carrera electoral. Abans de que tots estiguem ja molt condicionats per la campanya, hem volgut fer una primera aproximació als tres anys i mig de vida dels ajuntaments democràtics.

Hem d'agraciar que tots els caps de llista de partits amb presència en el Consistori hagin acceptat la conviu dada de "Cap Vermell".

La conversa s'ha allargat més de lo que en fèiem comptes, però creim que els lectors hi sortiran guanyant.

Els convidats: Salvador Moll, batle, PSOE
Nicolau Alzina, PCIB
Joan Pallicer, PSM
Xisco Terrassa, UCD
Paco Barbón, CD

- D'AQUESTS TRES ANYS DE CONVIVÈNCIA DE DISTINTES MENTALITATS POLITIQUES, DE DISTINTS CARACTERS, ANANT FENT FEINA AMB MÉS CRÍTIQUES QUE ALABANCES, ¿QUIN BALANÇ EN FARÍEU? ¿NEGATIU O POSITIU?

Barbón: Un balanç general pot esser de coses distintes: de sentiments, d'amistat, econòmic, de realitats, de projectes... Crec que s'ha de matitzar un poc això...

- SERIA UN POC TOT LO QUE TU HAS DIT. EN TOT CAS, PODEM FER PREGUNTES MÉS CONCRETES.

Terrassa: Hi ha una cosa en la que crec que tots els partits hi hem posat molt de la nostra part, i ha estat que hem intentat conviure. Això ha estat positiu i nos ho hauran de reconèixer. Hem viscut plegats, hem xerrat, fins i tot matançes hem fet, que ja és dir. Això, a dins el poble de Capdepera era molt important. I el mèrit no és de ningú en concret, el mèrit és de tots els partits.

Parts negatives? De parts negatives n'està ple.

- PERÒ SI HAGUÉSSIM DE PARLAR D'ALGUNA COSA ACONSEGUIDA COM A CONSISTORI, O CADA UN DE VOLTROS A DINS EL CONSISTORI, ¿QUÈ HI POSARIEU?

Alzina: Jo voldria abundar en lo que ha dit en Paco. Potser que lo més positiu que ha tengut aquest Ajuntament, i sobretot quan un llegeix lo que passa a alguns ajuntaments on se tiren els trastos pel cap i se diuen de tot, és que aquí hi ha hagut un gran esperit de convivència. Noltros sempre hem dit que haviem de rompre amb el concepte o l'idea de les dues Espanyes. I aquí ho hem sabut rompre. Per educació, o per cultura, o per civisme o per lo que sigui, però hi ha hagut això. Inclús jo vull que que di constància de que el dia 23 de Febrer, quan aquí estàvem uns homes que nos hi jugàvem la pell en el més estricte sentit de la paraula, hi va haver regidors de partits que no eren el nostre, que se posaren a la nostra disposició per veure si podien fer qualque cosa per salvar-nos. Era molt tràgica aque-

lla situació i en canvi hi va haver un esperit de solidaritat tremend entre els membres del Consistori. I això és molt difícil d'oblidar i molt difícil arribar-hi. No vull citar noms perquè no ve al cas.

Terrassa: Jo també crec que ha estat lo més positiu d'aquest Ajuntament. A part de que això feia falta a Espanya, allà a on feia més falta era en aquest poble. Aquí sempre nos hem barellat els uns amb els altres. I quan més pareixia - que nos haviem de barellar, amb la legalització dels partits polítics i amb cada un de noltros militant dins un partit disdint, és quan realment hem sabut viure plegats. Hem discutit, cada un ha tirat cap al seu costat... però l'endemà hem pres cafè plegats, hem vingut aquí dalt i hem fet lo que s'ha pogut.

- I PESA MÉS AIXÒ QUE LO NEGATIU?

Alzina: Són dues coses molt distintes. Una cosa és l'aspecte subjectiu, l'aspecte sentimental, amb allò de rompre amb lo d'antes. I una altra cosa són les realitzacions pràctiques. Són dos camps completament distints. Podem haver estat molt amics i no haver-ne fotut ni brot. I podem haver estat molt enemics i haver fet molt.

- ÉS A DIR, COLAU, QUE TU Faries UNA DISTINCIÓ ENTRE L'ASPECTE DE CARA A DEDINS, AL GRUP QUE FORMA EL CONSISTORI, I L'ALTRE DE CARA A DEFORA...

Alzina: Noltros, a l'Ajuntament de Capdepera, hem demostrat d'una forma tangible que a Espanya podem viure junts. Durant molts d'anys havien intentat demostrar-nos que a Espanya nos haviem de pegar tirs tota la vida. I aquí hem demostrat que això no era vera, que se pot pertànyer a forces polítiques molt distintes i en canvi ésser, si no

amics, al manco companys de treball. Això, per jo, és un exemple. I m'agradaria que fos així a tota Espanya.

nya. S'hauria d'haver acabat amb la "Espanya negra" i la "Espanya roja" i la "Espanya blanca" i la "Espanya azul"...

- REPARTIGUEM UN POC LA PARAULA. EN PACO VOLIA DIR QUALQUE COSA...

Barbón: Jo, poc més o manco, abund en lo que ha dit en Colau. A nivell humà ha estat positiu en quanta co nèixer-nos, a consentir-nos, a per metre-nos, a sufrir-nos... Però estiguent d'acord amb lo que ha dit en Colau, sempre he tenguda una interrogant, i és aquesta: ¿Hauria estat igual si hagués comandat la drete? ¿Hi hauria hagut la mateixa "camaraderia"? És una interrogant que me faig moltes vegades perquè crec que és molt important.

Pellicer: És molt important aquest punt de reflexió a que hem arribat, sens dubte. Però crec que nos ha agafat en una situació una mica rara a noltros

- EN QUIN SENTIT?

Pellicer: Ja pareix que això s'està acabant, que anam a l'enterrament, inclús amb les cares tristes. I això pareix que no admet treure qüestions importants sinó que deim apleguem i anem-nos tranquils i bons al.lots. Dóna aquesta impressió.

- SERIA UNA SENSACIÓ DE QUE LA CO-SA JA S'ACABA...

Pellicer: Jo ho dic pel grup, per tots. Sí, tenc aquesta impressió - de que mos n'hem d'anar cadascú a ca nostra i amb pau.

Terrassa: Jo no la compartesc a aquesta opinió. No la compartesc ja que crec que encara en queda per a una estona. Encara no hem acabat.

Pellicer: Potser també influesqui la presència de "Cap Vermell". Podria aparentar que feim una confesió pública i, clar, hi ha d'haver penediment i propòsit d'esmena. Pens que, pentura, esteim un poc condicionats.

- O SIGUI QUE A TU TE PAREIX MASSA GUAPO AIXÒ QUE S'HA DIT.

Pellicer: Al manco dóna l'impressió de que mos ha agafat en un moment de sensació de que això s'acaba i que lo millor, al final d'aquests quatre anys, és anar-nos - tots a ca nostra amics.

Alzina: Que consti que en Joan m'ho ha sentit dir moltes vegades, i a davant els altres companys de consistori me sembla que també ho he dit, sobretot llegint els periòdic, és aquest esperit de convivència - que hi ha hagut entre tots...

Pellicer: Però, quines són les motivacions, les causes de que s'arribi a aquestes conclusions? Hi ha hagut convivència, això per descomptat. Per què? Per la dinàmica de grups. Cadascú ja sap qui és cadascú, sap quins límits té la seva -- corda i mos mantenim a la part que mos toca. Però ha costat tres anys i mig arribar a aquesta situació.

Alzina: Sí, és clar que ha costat. De tot d'una hi va haver fregades.

-PAREIX QUE JA LI TOCA XERRAR A EN SALVADOR...

Moll: És un poc lo que ha dit en -

Joan, que mos n'hem d'anar tots a ca nostra contents. I jo no voldria introduir cap tema que pogués suscitar un debat a lo millor poc oportú. O, potser, oportú. No ho sé. Ara bé, jo no centraria lo positiu exclussivament en lo que hem conviscut, sinó que aquesta convivència mos ha duit a una sèrie de temes que són positius per a la comunitat, que és lo que interessa. Lo menys interessant és que noltros - convisquem si d'aquesta convivència resulta que les obres de l'Ajuntament són negatives per al poble. - N'hauríem tret poc d'aquest conviu re.

Sí, jo també crec que hi ha hagut una convivència. Hi ha hagut - un primer any amb unes postures, u nes preses de posició com a un combat de boxa o com a un partit de futbol, on els primers temps es -- temptegen mútuament. A més a més, noltros erem tots "novatos" i veníem aquí amb unes ànsies tremendes de fer coses. Aleshores hi havia per part de cada un dels partits que representam, com unes ganes de fer coses tothom tot sol, - sense comptar amb els altres, a veure si cada qual podia fer un lluíment personal. I jo no m'hi excloc. Ara bé, després del primer any vàrem veure que això no era tan greu, vàrem veure que lo que havíem de fer per a col.laborar era fer feina tots plegats. En unes ocasions, ho hem lograt, en altres ocasions no ho hem pogut lograr. Hem de tenir en compte la idiosincràsia de cada qual. És a dir que, a més a més de que cada un està elegit per

un partit distint, cada un té un -
caràcter i la seva pròpia forma de
pensar i de veure de contestar un
tema determinat. I això, a vegades
pot dificultar que els temes es -
desenrotllin més aviat.

Positiu, a part de la convivèn-
cia? Tota la problemàtica que s'ha
superat a dins l'Ajuntament. Des -
d'un altre aire que s'ha donat a la
vida burocràtica municipal, fins a
les obres i realitzacions que s'ha
gagut fer dins el Muncipi fins
ara.

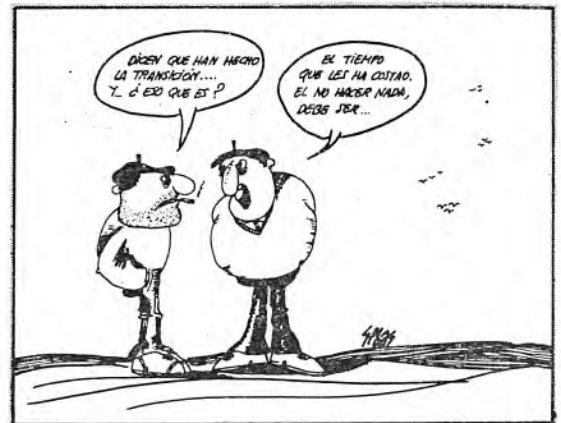
Barbón: Crec que aquesta segona -
part que ha dit en Salvador s'hau-
ria d'incloure dins les realitats,
dins els fets concrets i que es po-
den tocar amb les mans.

Moll: Bé, jo encara no he dit cap
realitat. He parlat d'aquesta con-
vivència que hi ha hagut però no -
he dit cap realització que hàgim -
pogut fer.

- I D, SI VOLEU, PODRIEM PARLAR DE
QUINES COSES VEIS, A NIVELL DE REA-
LITZACIONS DE L'AJUNTAMENT, QUE --
VOS PAREGUI QUE SÓN UNA PASSA ENDA-
VANT.

Terrassa: Jo, i xerrant de coses -
generals, hi ha un detall que m'a-
gradaria exposar abans de passar a
qüestions concretes. Hi ha una co-
sa que que a noltros, a jo en con-
cret com a cap de llista d'UCD, sem-
pre m'ha espantat i no l'he arriba-
da a entendre. I avui encara no --
l'entenc. És la següent: Quan s'ha
parlat a dins el poble i se'n parla,
això és un fet concret, de que
el Batle segueix sempre el seu ---
rumbo, sempre segueix amb la seva
i fa aquestes realitzacions sense
consultar, molts han dit que és que
l'oposició no fa l'oposició que to-
ca. I jo me deman, ¿l'oposició a -
on comença? Pot començar de defora
o pot començar de dedins. Els par-
tits d'esquerra han estat units -
en els moments difícils, en els mo-

ments que importava, i han donat -
la raó al Batle. I jo me segueixc -
demanant si aquesta oposició, que
pareix que era una feina nostra, no
havia d'haver començat a dins els
partits d'esquerra no estant sempre
conformes amb lo que deia el Bat-
le. Si com pareixhi ha hagut un --
personalisme d'en Salvador de cara
a la política municipal, aquesta o-
posició havia d'haver començat pels
seus propis partits. Dins el PSOE,
primer de tot, passant pel PC i a-
cabant pel PSM, que són els que vo-
taren a Salvador com a Batle. A la
crítica són ells mateixos que l'han
feta. Però a defora.

- AQUESTA INTERVENCIÓ MOS PODRIA -
DONAR PEU A LA PREGUNTA SEGÜENT --
¿AQUESTA SITUACIÓ ES DEGUDA A QUE
EN SALVADOR HA CENTRALITZAT EL PO-
DER O, PEL CONTRARI, A QUE ELS QUI
TENIEN RESPONSABILITATS LES HAN A-
MOLLADES I, PER TANT, HI HA HAGUT
UNA CERTA FALTA DE RESPONSABILITAT?

Pellicer: Jo crec que hi pot haver
una mica de cada cosa. Pentura un
afany centralitzador del Batle i,
per altra part, una falta de força
de cara a l'enfrontament i a la re-
sistència per a ser protagonistes.
Pentura amb aquests tres anys i --
mig, per esgotament, hem cedit.

Terrassa: A l'hora de penjar meda-
lles tothom se voldrà penjar la se-
va, començant per jo. A l'hora de
donar culpes ningú les vol, al con-
trari, intenta repartir-les. Si se
me diu que en Salvador en té la --

culpa, jo puc entendre que en té -
 inclús un 90%. Però hi ha un 10% -
 que el mos hem de repartir entre -
 tots. Bé, un tant per cent indeter -
 minat. No mos podem referir a una
 xifra concreta. En qualsevol cas -
 ¿Per què el PSOE, el PCIB i el PSM
 han consentit lo que ara se criti -
 ca per tot? ¿Per què ho han consen -
 tit durant tres anys? Ho dic per a
 centrar-nos, per a començar...

Moll: Per al·lusions, pens que me
 toca xerrar. A mi me pareix massa
 còmoda la postura que adopta en --
 Xisco d'UCD, tirant el cable per a
 que els altres mos barellem. Ales -
 shores, ell ha amollat el tema i s'ha
 quedat tranquil. Jo no crec que si
 gui així. En defensa de positures
 d'esquerres o de dretes lo que no
 podem fer és, si abans hem dit que
 hem conviscut i que tots hem apor -
 tat lo que hem pogut al Municipi ,
 ara dir que no és vera o que no és
 vera totalment. Mos contradeim.

Jo crec que aquí hi ha dues pos -
 tures molt senzilles. Primerament,
 com deia abans, de tot d'una hi ha -
 via un afany de protagonisme de ca -
 ra al partit, unes ganes de fer fei -
 na, havíem passat una campanya e -
 lectoral a on mos havíem dit de --
 tot i mos havíem tirat els trastos
 pel cap, no sabíem que seríem ca -
 paços de fer... Per l'altre cos -
 tat hi ha hagut una realitat des -
 prés de les eleccions, hem hagut de
 prendre possessió de l'Ajuntament
 i hem hagut de començar a fer fei -
 na. I hi ha hagut un moment en que,
 i el m'apunt jo a aquest tant, a lo
 millor he estat capaç d'aglutinar,
 d'aconseguir que aquí dedins hi ha -
 gués més pau que discòrdia. Si jo
 essent el Batle hagués adoptat unes
 positures contradictòries, possi -
 blement aquesta guerra s'hauria --
 continuada fins al final del man -
 dat. Aleshores, jo me vull apuntar
 el tant d'haver aportat el meu gra
 d'arena per a què aquesta conviven

cia hi fos.

Llavors hi ha hagut una segona
 etapa. Una segona etapa en la que
 hauríem de veure si, com voltros -
 apuntàveu , hi ha hagut una part de
 desídia o de poques ganes de fer -
 feina per part dels regidors una -
 vegada haver superat aquells pri -
 mers moments d'eufòria, o si ha es -
 tat el Batle el qui, efectivament,
 ha anat agafant les competències.

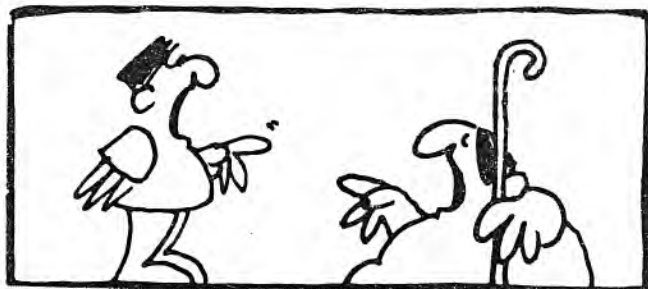
Jo vos vull dir que totes les co -
 ses que s'han fet que no siguin --
 competència del Batle, han d'ésser
 competència de la Comissió Perma -
 nent o competència del Plenari. En
 qualsevol moment, una competència
 de la Comissió Permanent o del Ple -
 nari, el Batle no la se pot fer se -
 va. Ara, quan hi ha un acord muni -
 cipal, en aquest cas sí. I encara
 hi ha coses que essent competència
 del Batle, el Batle les delega. Lo
 que passa és que maldament delegui
 aquestes competències, la responsa -
 bilitat és del Batle. És a dir, el
 Batle pot delegar a un regidor, per
 exemple l'escorxador, però si a -
 quell regidor no du l'escorxador -
 així com toca, al final el respon -
 sable és el Batle. I el Batle lo -
 que ha procurat és no deixar que -
 les seves competències s'anassin -
 morint.

Jo comprenc que hi ha la feina - de l'estiu, que hi ha molta gent ocupada. Jo no he tengut aquestes ocupacions i si les he tengudes les he deixades per a ocupar-me de l'alcaldia i procurar que la labor municipal no disminuís de to. Endemés, com que de les delegacions el responsable era jo, he procurat -- que aquestes responsabilitats meves no se n'anassin per avall i jo he seguit la marxa. Efectivament, a dins totes aquelles competències que eren del Batle, qualcú pot pensar que hi ha hagut protagonisme o que hi ha hagut centralisme. Lo que hi ha hagut és no deixar morir, no deixar perdre l'agilitat d'aquesta gestió.

Barbón: Jo no contestaré al Batle, però contestaré a en Xisco. En Xisco, un moment donat, ha dit que els partits d'esquerres no han fet una crítica a la labor del Batle, i en canvi és "vox populi" que els partits d'esquerres han criticat bastant la conducta d'en Salvador. No crec que a cap país, a cap poble del món, s'hagi fet una crítica tan severa, no dic justa, sinó tan severa de l'actuació d'un batle com la que el nostre Batle ha hagut d'aguantar dels membres del seu partit. Hi ha hagut individus, cinc regidors concretament, que a mi me mereixen un respecte enorme, que ha renegat del seu lloc, inclús crec que n'hi ha que han renegat del Partit Socialista, tot per no estar d'acord amb l'actuació del Batle. Per tant, no és vera lo que ha dit en Xisco. Que quedi ben clar això. Hi ha hagut una oposició quasi brutal contra el Batle.

- REPRENGUEM EL FIL. EN SALVADOR -- MOS DEIA QUE ELL TORNAVA AGAFAR -- LES RESPONSABILITATS SI VEIA QUE -- UNA COMISSIÓ DEQUEIA. EN COLAU, PER EXEMPLE, VA ESSER, UN MOMENT DETERMINAT, RESPONSABLE DE LA COMISSIÓ D'URBANISME...

Moll: No, no és així exactament. A lerta! Una cosa són delegacions i l'altre són comissions. Quan hi ha una comissió, aquella comissió té una presidència. En Colau, amb motiu d'una operació, no se'n podia ocupar i me va dir que no podia continuar amb la Presidència de la Comissió d'Urbanisme i que, per lo tant me la tornava.

- PER LO TANT, SALVADOR ¿DIRIES -- QUE ELS QUI HAN ESTAT AL FRONT DE LES COMISSIONS, HI HAN ESTAT O NO?

Moll: Bé, hem de dir que funcionen poc les comissions. Funcionen poc perquè hem de tenir en compte que la majoria de temes que avui es tracten són temes que vénen d'enrra. Temes que en el seu moment des enrotllaren les comissions corresponents com poden ser les Normes Subsidiàries, damunt les quals fa tres anys que hi esteim. Ara lo que tenim són temes puntuals. Per exemple, si hi ha una remodelació de tarifes d'aigua, avui ja esteim en un procés de tornada damunt aquell tema, però és un tema que ja se va veure fa tres anys.

En el seu moment, efectivament, les comissions varen marxar i segueixen marxant ara. Lo que passa és que el 90% de temes que se duen al Plenari, o bé s'hi duen per una moció de l'Alcaldia o bé s'hi duen per un anterior acord municipal i previ previ l'estudi de la comissió corresponent. Tant si són els pressuposts, com si són temes de governació, com si són temes d'urbanisme, abans els ha d'estudiar la co-

missió corresponent. Passa, però, que les comissions avui no tenen, a lo millor, tanta feina com podien tenir fa dos anys, que és quan començarem a treure tots els temes. Avui estem actuant damunt poques coses noves, estem actuant damunt els acords vells i damunt el programa que ja tenim fet de fa estona.

- COLAU, TE VEIM MOLT CALLAT. ¿TU ACCEPTARIES QUE HI HA HAGUT UN CERT PROTAGONISME Y UN CERT ACAPARAMENT DE RESPONSABILITATS PER PART D'EN SALVADOR ?

- Alzina: Sí, sí. Això és "vox populi". Aquí hem de diferenciar entre les realitzacions fetes i els projectes no duïts a terme. Pel -- que fa a les realitzacions, tots -- hem estat d'acord. Jo diria que ha estat un èxit a compartir entre -- tots. Si ho voleu sebre d'una manera concreta, crec que el Batle pot contestar puntualment damunt tot -- lo que ha fet l'Ajuntament.

Llavors hi ha els projectes no realitzats. ¿Per què no s'han realitzat una sèrie de coses que el poble nos pot demanar? Nos poden dir, ¿per què allò que tenieu "in mente" o que tenieu discutit no ho vàreu fer? Idò molt senzill. Perquè hi ha concepcions distintes de lo que és el govern d'un poble. I és normal que hi hagi aquestes concepcions distintes. En Salvador té una concepció elitista de les coses. En Salvador, a l'Alcaldia, la pren com el president d'un consell d'administració. A ell mateix jo l'hi he sentit dir que això hauria d'és ser una espècie de societat anònima, amb un president, un director, un executiu, etc., sense consultar moltes vegades al seu propi partit i coses per l'estil. Jo no li veig mala voluntat, no, no m'atrevesc a dir tant. Però són concepcions distintes del govern municipal. Per exemple, un cas concret. Aquí hi ha

hagut una discussió que no hem pogut resoldre des de que estem en el poder, i perdonau la paraula -- que a mi m'assusta. És aquesta concepció distinta que tenim de lo -- qu és la cultura, de lo que és promocionar la cultura. Els altres regidors me guardaran de mentir, però en Salvador volia, amb unes idees pentura molt bones, torn a repetir la paraula elitista, posar una funcionària, posar una biblioteca, posar una casa de cultura patrocinada per l'Ajuntament però -- conduïda per ell, a on un dia hi vengués un pintor a fer una exposició, un altre dia hi hagués una exposició de ceràmica, un dia un grup de música de càmera, etc. Noltros els comunistes, pensam que això no és així. Noltros pensam que la cultura del poble s'ha de recolzar damunt el poble i havíem d'haver agafat els grups culturals que hi ha

en el poble i que tenen inquietuts, com "Cap Vermell", com el Grup de Teatre, com la Banda de Música, com la Secció Filatèlica, com els Radioaficionats, com tots els altres grups que hi pugui haver, i, amb la col.laboració i baix el patrocini de l'Ajuntament, procurar culti

var aquesta cultura popular. Perquè si aquí ve en Picasso a fer una exposició, hi aniran dues dotzenes de "dilettantes".

Parlàvem del funcionament de les comissions. Les comissions han acabat mortes per consumpció. Noltros tenim l'exemple de la Comissió d'Urbanisme. ¿Què passava a la Comissió d'Urbanisme? Passava que noltros preniem molts d'acords i llavoncs venia en Salvador i els mos tirava per terra. Per això vàrem acabar - per dir, ¿De què mos serveix a noltros estar a la Comissió d'Urbanisme, si resulta que després hi ha - en Salvador que, moltes vegades, en virtut del poder o les facultats - que li confereix el lloc que ocupa mos ho tira per terra?. ¿Què punyets pintam aquí?

- RESUMINT. ¿ACCEPTARIEU QUE HA ESTAT UNA GESTIÓ MOLT PERSONALISTA - D'EN SALVADOR I QUE, PER TANT, HA IMPOSSIBILITAT LA DELS ALTRES?

Pellicer: Jo ja ho he dit al principi. Hi va haver un primer any -- amb un intent per part nostra d'acomplir amb la nostra missió dins les distintes comissions o delegacions. Però per esgotament, per falta de resistència davant la força física i moral del Batle, hem acabat a zero.

Terrassa: Jo voldria afegir una cosa a lo que deia en Colau i que me pareix molt important. A mi no me cap cap dubte, i ho dic per comparar un poc, que el temps de la Dictadura hi va haver batles a Capdepera que dugueren a terme realitzacions, sinó estaríem a l'edat de pedra. ¿Què te demostra? Que a un ajuntament on el Batle és presidencialista, també es poden fer coses. Jo crec que aquest Ajuntament també n'ha fetes. Lo que passa és que aquí esteim desmuntant lo que és - la democràcia. Si comparam l'Alcaldia actual amb una alcaldia del --

temps de la Dictadura, més o manco van pel mateix camí. I això no té res que veure amb la democràcia.

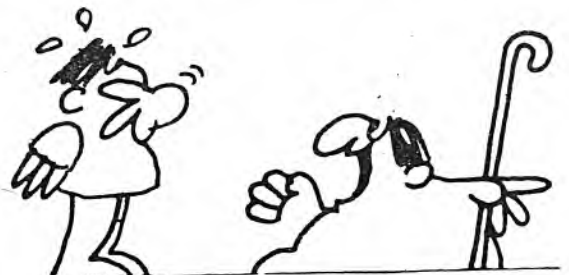
Barbón: Pareix que això s'ha convertit en una roda de premsa per a -- jutjar en Salvador.

- DE CAP MANERA. LA PREGUNTA VOLIA REFLEXAR UN ESTAT D'OPINIÓ QUE PAREIX QUE HI HA A NIVELL DE CARRER. INCLÚS "CAP VERMELL", PER EXEMPLE, QUAN HA VOLGUT TRACTAR UN TEMA UN POC IMPORTANT DE L'AJUNTAMENT, NORMALMENT MOS HEU ENVIAT A EN SALVADOR...

Barbón: No tenc cap classe de privilegi i, en canvi, "Cap Vermell" no m'ha vengut a demanar res mai - que l'hagi enviat a en Salvador.

- DE FET, QUAN TU HAS CONTESTAT UNA PREGUNTA, CONSTA A DAMUNT "CAP VERMELL" LA TEVA CONTESTA...

Barbón: D'acord. Aleshores m'agradaria que me centràssiu la pregunta que hem de contestar.

- SERIA, PARLANT D'ALGUN DEFECTE - D'AQUEST AJUNTAMENT, VEURE SI HI HA HAGUT UNA GESTIÓ MASSA PRESIDENCIALISTA O PERSONALISTA PER PART - D'EN SALVADOR.

Barbón: Me pareix que hem arribat a dir que no hem fet les realitzacions que s'havien de fer. I pens que, en part, s'ha degut al personalisme d'en Salvador. Consider -- que el Batle no ha obert les portes als regidors. I també vull puntualitzar respecte a lo que se deia - de que hi ha hagut convivència, que jo no he conviscut. He tolerat, he

admès, he aguantat... Convivència n'hi ha quan hi ha una comunitat de deures, una comunitat de responsabilitats i una comunitat de treure el pit i fer endavant.

- DE TOTES MANERES, ÉS UNA DADA -- MOLT IMPORTANT QUE ESSENT-HI TOTS, I ESSENT-HI EN SALVADOR, SE PUGUI DIR AIXÒ. PENSAM QUE AIXÒ ÉS UNA DADA MOLT DEMOCRÀTICA.

Barbón: ...Jo pens que, com a regidor, me sent completament frustrat. Durant aquests tres anys, i des -- del principi, me sent frustrat.

Moll: Jo crec que aquí puc dir moltes de coses. Lo que vull que quedi ben clar és que jo no cauré en la dinàmica de dretes i esquerres, això per descomptat. Encara que en Xisco Terrassa hi hagi insistit -- per a llevar la responsabilitat de lo que no han fet ells estiguent a l'oposició, no vull caure en la dinàmica de que això sigui un assumpte de dretes o esquerres. I no hi vull caure perquè, de moment, hi ha un pacte d'esquerres que, com molt bé ha dit en Xisco, en els moments delicats s'ha vist que sí, -- que existeix. I a mi me pareix estupend que a això ho digui la dre-ta.

Centrem el tema en torn a una sèrie de qüestions. Abans de començar, quan encara no estavem gravant se m'ha demanat si hi hagués un govern del mateix color que l'Ajuntament, a veure si això suposaria unes avantatges o uns inconvenients. I jo he de dir que crec que no hi hauria moltes avantatges, però algunes sí. Per exemple, avui el govern és de dretes. Bé, no sé si és de dretes, és d'UCD. I noltros tenim temes municipals que estan acordats o aprovats però que depenen d'un ministeri o d'un organisme que no és socialista. A mi m'agradaria que m'explicassin, per exemple, perquè l'ambulatori, que

ja fa molta d'estona que l'Ajuntament el té inaugurat, aprovat, acordat i amb ses cessions fetes, -- està aparcat a un ministeri que el du UCD. M'agradaria que me diguessin, per exemple, perquè el projecte d'infraestructura, que per part de l'Ajuntament està més que acordat i aprovat i és a Madrid des de dia 2 d'Abril, segueix aturat. Aquests temes són els que hauríem de plantetjar, aquestes coses que l'Ajuntament de Capdepera té acordades i aprovades però que depenen d'un Govern que no és socialista. D'aquests temes n'hi ha moltíssims. Per això m'agradaria que també, en lloc d'entrar en la dinàmica de si dretes o si esquerres, o personalismes o centralismes, se recordàs que abans hem parlat de que volíem col.laborar però aquesta col.laboració no se veu que hi sigui. Perquè si, efectivament, hi hagués hagut col.laboració per part de la dre-ta en aquests temes, totes aquestes coses estarien més avançades.

A mi no me preocupa en absolut -- que en Paco Barbón, com a representant de CD, se senti a defora de l'Ajuntament. A mi me pareix estupend ja que a ell, com a representant d'un partit de dretes, aquesta vegada no li ha tocat governar. Ha tocat governar a uns altres partits. Ell hagués pogut recolzar la nostra tasca o hagués pogut fer una oposició més o manco sèria, com ha fet moltes vegades. Aleshores, ell no se pot queixar de no haver governat i de no sentir-se incluit

a dins el Municipi perquè, efectivament no li ha correspost. I aquí afegiria una altra cosa que és intentar veure si la gent, els votants a qui representa en Paco Barbón dins l'Ajuntament, estan contents del seu representant, per una part, i de l'actuació municipal de cara al sector social que representa CD, per altra part. Així sabríem si el regidor ha fet la seva labor d'una manera honesta i sèria o, pel contrari no ha estat així. I també sabríem si, a pesar d'haver-hi hagut un Ajuntament d'esquerres aquella gent està contenta de l'actuació municipal. Després, això -- mos duria al següent raonament: A pesar de que hi ha hagut un Ajuntament amb majoria d'esquerres, tot el poble, amb les dretes inclòdes, s'ha pogut sentir afavorit per una actuació municipal.

Barbón: Per alusions. No, no és -- que jo no me senti inclòs a dins l'Ajuntament. Jo lo que me sent és frustrat. Supòs que amb la teva intel·ligència, amb la teva preparació de batxillerat o de grau mig...

Moll: Superior! Universitària.

Barbón: Això s'hauria de demostrar també, però vaja... Supòs que saps calificar lo que vol dir frustració i lo que vol dir no sentir-se inclòs. Jo me sent inclòs a dins l'Ajuntament perquè hi va haver -- 300 persones que me votaren...

Moll: 243

Barbón: No. 293. Set més o menys -- no té importància. Ara bé, jo me sent frustrat perquè vaig venir aquí amb moltes il·lusions, vaig venir per a fer feina, perquè m'he fet tota la vida.

Terrassa: Voldria afegir respecte de lo que deia en Salvador de la infraestructura de Capdepera i de --

l'Ambulatori, que si ell no està d'acord amb UCD, jo tampoc no hies tic. Que quedi ben clar. Jo som un home de Capdepera i voldria que Capdepera anàs endavant. Jo no crec -- que la política de partit sigui, tal vegada, lo més important. Aquí no mos esteim preparant per a les properes eleccions, a les que, per altra part no pens presentar-me. Lo que hem vengut a veure és lo que pensam de lo que hem fet fins ara. I jo lo que pens és que l'Ajuntament difícilment pot ser democràtic si el Batle és presidencialista. Un regidor, maldament sigui el darrer soldat de la companyia, alguna cosa tendrà bona. ¿S'ha sabut treure aquesta cosa bona d'aquest regidor? ¿Se l'ha sabut fer servir?

A mi tampoc m'agrada xerrar de dretes i d'esquerres. Ho dic perquè aquí dedins, molts de moments, hem estat completament embullats i no hem sabut qui era la dreta i qui era l'esquerra. El fet és que quan els regidors que esteim a l'oposició vàrem haver admès que havíem perdudes les eleccions, i va ésser lo més difícil admetre-ho, mos posàrem en disposició de fer feina. Pensàvem que qualcú de noltros tenia alguna cosa bona que no s'ha sabut aprofitar. Sols han sortit les coses dolentes de cada un. De bones també en tendrem, però tot-hom les desconeix.

Moll: Una pregunta, Xisco. ¿És vera que jo estava disposat a donar-te la Presidència de la Comissió d'Urbanisme, quan en Colau la va deixar, i voltros no l'acceptareu? Digues sí o no.

Terrassa: Jo no ho enfocaria així.

Moll: Bé, però ¿és vera o no és vera?

Terrassa: Sí que és vera.

Moll: És vera. Correcte. Aleshores hi ha hagut possibilitats de que féssiu feina i no l'acceptàreu.

Segona pregunta, segona qüestió. ¿Per què un dels temes principals que tenim a dins el terme municipal, les Normes Subsidiàries, estan aturades? ¿A on estan aparca-des aquestes Normes Subsidiàries. Idò estan aturades a UCD, perquè voltros no heu discutit, encara, si el projecte li agrada o no li agrada. ¿És vera o no és vera?

Terrassa: No, no és així.

Moll: Sí! A la darrera reunió voltros vàreu dir que ho havíeu d'estudiar en el partit.

Terrassa: En primer lloc, quan tu m'oferires la Comissió d'Urbanisme, que no va ésser quan en Colau se va posar malalt sinó quan en Colau va dimitir... ¿Te'n recordes Colau o no te'n recordes?

Alzina: No ho sé...

Terrassa: Aquella vegada que dimitires de la Comissió d'Urbanisme no era perquè estiguessis malalt...

Moll: Perquè s'havia d'anar a operar.

Terrassa: No. Perquè estava empenyat amb en Salvador.

Moll: No ho sé. Un moment! A això ho ha de dir ell. A això no ho has de dir tu.

Terrassa: Bé, jo li deman això. Co

lau, si ara tu no me contestes la veritat, me desmontes...

Alzina: La veritat és aquesta: la Comissió d'Urbanisme era totalment inoperant.

Terrassa: Però tu, la primera vegada que dimitires, ¿no ho feres per què estaves empenyat amb en Salvador?

Alzina: Sí, sí... era totalment inoperant.

Terrassa: Llavonces, en aquell moment se me va oferir la Presidència de la Comissió d'Urbanisme. I en aquell moment, noltros, a nivell de partit, ho varem discutir. Però sense més ni menys, tu tornares tenir la Presidència de la Comissió d'Urbanisme. ¿No és així?

Moll: No, no, no... Això va ésser la segona vegada. Esteim entrant dins una dinàmica que a mi m'afecta. Xisco, me sap greu dir-ho...

Terrassa: No, si jo he dit que sí, que era vera.

Moll: Inclús te vaig dir que per a que tenguéssiu la Comissió d'Urbanisme, hi havia unes condicions. Quan voltros estiguéreu en disposició d'acomplir aquestes condicions en Colau ja s'havia operat.

Terrassa: Alerta, perquè si això - ha de sortir publicat...

Moll: La discussió l'heu moguda -- voltros, no jo.

Terrassa: Crec que no convé continuar aquesta discussió.

-IDÒ ANEM A UNA ALTRA COSA. GOLAU, TU CONCRETAMENT, ¿TE SENTS CREMAT PER L'EXPERIÈNCIA DEMOCRÀTICA?

Alzina: No se tracta d'estar cremat o no. Estem en democràcia, i la democràcia es regeix pel joc -- dels partits polítics. Una persona se pot haver cremada per qüestions de tipus subjectiu o de tipus objectiu, però si el partit polític és de talla, el partit continua, no desapareix.

-PERÒ LO QUE NOLTROS DEMANAN ES SI AQUESTA EXPERIÈNCIA T'HA ANAT CANSANT FINS A CONSIDERAR QUE NECESSITES UN DESCANS...

Alzina: Bé. Jo som un cas particular, un cas únic. Jo ja som molt vell, he estat i segueix estant malalt... Si jo tengués trenta o trenta-cinc anys, pertura respondria d'una forma molt distinta a la que puc respondre avui. Avui tenc una sèrie de factors físics, psicològics...

- ...QUE T'ACONSELLEN EL RETIR.

Alzina: No ho sabem encara, però -- no puc respondre com si tengués -- trenta-cinc anys. Si fos així, en les mateixes condicions actuals, va ja!, "yo sigo" com deia aquell de la televisió.

- VEGEM PACO BARBON. ¿TU QUE PENSES DE TOT AIXÒ? TU HAS DIT QUE -- L'EXPERIÈNCIA HA ESTAT FRUSTRANT I PER TANT NO TE QUEDEN GANES DE SEGUIR...

Barbón: No parlava de l'experiència política. Això és "politiqueta municipal". Consider que la políti

ca és una altra cosa. Políticament no estic frustrat. Com a regidor de l'Ajuntament de Capdepera, sí. Me sent frustrat perquè no he pogut fer lo que pensava que podia fer. Pentura tenc la culpa jo. Jo no -- don la culpa a ningú. Repetesc que som un home d'acció i no he pogut actuar.

- ES A DIR, TU VENIES AMB UN IDEAL I A AQUEST IDEAL NO L'HAS POGUT -- REALITZAR.

Barbón: Exactament. Jo sempre he fet feina, molta feina. Som un individu que me moc sempre i aquí no m'he pogut moure.

- JOAN, ¿HA VALGUT LA PENA O NO? - ¿HA ESTAT DECEPCIONANT?

Alzina: Perdona una interrupció. Jo crec que hi ha diferenciar la paraula idea de la paraula ideal. No és lo mateix. Jo crec que tots seguim amb els mateixos ideals. El qui era comunista, segueix essent comunista, i el qui era socialista segueix essent socialista. Per altra part tenim unes idees, unes ganes, unes il·lusions de fer feina. D'acord. Davant això cadascú ha -- reaccionat d'una manera distinta.

Pellicer: Aquí s'haurien de distingir i matitzar moltes de coses. Humanament, consider que ha estat positiu i que ha estat beneficiós aquest contacte amb distints partits i companys, a nivell de poble, a nivell d'Ajuntament... Baix del -- punt de vista polític, també hi ha que fer una diferenciació perquè -- moltes vegades, en lloc de parlar

baix d'un punt de vista polític --
parlari baix d'un punt de vista per-
sonal.

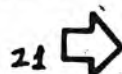
Jo estic amb una sèrie de contra-
diccions i d'ambigüitats aquí de-
dins. Encara que no convengui treu-
re el "curriculum", en el meu cas
convé fer-ho. Jo vaig començar per
organitzar el PSOE. En el Juny del
77, jo estava fent feina amb els -
companys del PSM. En el mes d'Agost
me vengueren a cercar els antics -
militants del PSOE per a muntar el
partit, perquè els hi ajudàs. Me -
digueren que a un poble petit no -
convenia fer dos partits, i tal...
Dos mesos estiguérem fent feina, -
cercant local, cercant gent i tot
això. Després hi va haver contra-
diccions internes motivades per -
la situació de l'Ajuntament d'aquell
temps, per qüestions molt greus -
d'aquest poble. Tot allò va fer que
me considerassin inoportú a dins -
el partit i me tregueren. Vaig es-
tar dos anys retirat i varen esser
motius de tipus principalment eco-
lògic els que m'impulsaren a pre-
sentar-me a les eleccions. Això va
ésser la causa principal. Més tard,
durant la campanya electoral, les
coses ja se complicaren un poc. --
Vaig dir clarament que no tenia cap
ambició d'ésser batle, però que no
volia que ho fos el qui ho volia -
ésser. Aquesta frase crec que s'ha
fet córrer. I clar, venir aquí de-
dins amb aquestes perspectives i -
veure'm obligat a votar en Salva-
dor com a batle per uns pactes que
se feren a Palma, quan havia estat
el meu oponent durant la campanya
i quan una de les acusacions que me
feren per treure'm del PSOE va és-
ser que jo no el volia a dins el -
partit, tot això ha fet que la me-
va manera d'estar aquí dedins és -
molt ambigua i contradictòria. Jo
a pesar de formar part de la mayo-
ria, m'he reservat sempre, amb el
vist i plau del meu partit, el dret

de contr~~ol~~ar en Salvador i de negar-
li el vot quan jo ho cregués oport-
ú. Que és lo que ha fet que en --
Salvador no sempre se sentís recol-
zat per la majoria. Però jo ho fe-
ia amb tota consciència de la meva
obligació.

- XISCO...

Terrassa: Bé, jo no estic ni frus-
trat ni cremat. Jo estic decepcio-
nat. Tenc les mateixes il·lusions,
les mateixes forces que tenia el -
primer dia que vaig pujar a l'Ajun-
tament, però estic decepcionat amb
unes persones. I, en aquest cas, no
don tota la culpa a en Salvador, -
com és de suposar. En salvador hau-
ria estat una força més per a llui-
tar. La decepció l'he trobada a --
dins ca nostra, a dins el meu par-
tit. Jo pensava, un poc infantil-
ment, que quan passàrem de la dic-
tadura a la democràcia, en políti-
ca, fóssim del color que fóssim, hi
haviem d'estar aquelles persones -
que crèiem en la democràcia. Això
ha estat la meva decepció. Veure -
que, realment, tot és un cúmul d'in-
teressos. Tothom estira de cap a -
ca seva i tothom vol fer les coses
per ell i mai pensant en el poble.
Això de dir, no, és que el poble -
necessita o deixa de necessitar, ai-
xò...

Moll: Te refereixes a la gent del teu partit?

Terrassa: Això he dit. Ja està grvat.

Moll: Bé, de totes formes, crec -- que podria fer una síntesi de lo -- que han dit els altres, no en quant a lo que han dit sinó per a mi mateix.

- ¿TE SORPREN LO QUE HAN DIT ELS ALTRES?

Moll: No, no me sorprèn gens.

- ¿T'HO ESPERAVES?

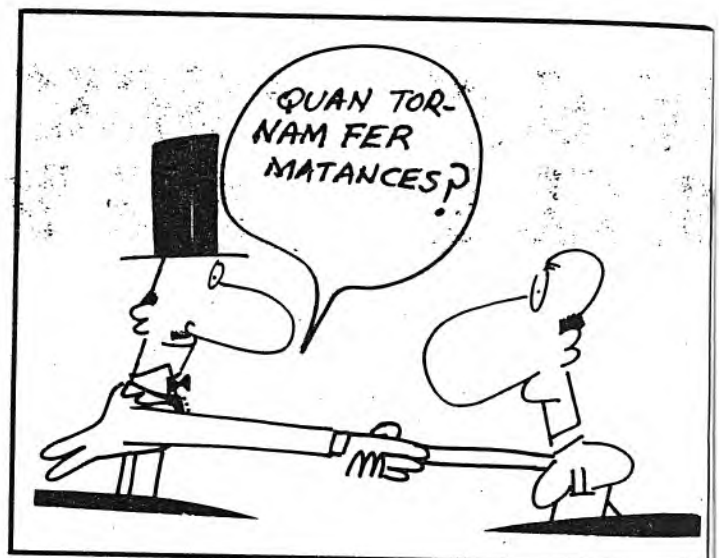
Moll: Sí, sí. Tornant a la síntesi que volia fer he de dir que per un costat, jo també tenc una decepció perquè, com he dit abans, al principi hi havia una eufòria tremenda i, per lo que sigui, no ha continuat. Pentura en tenc par de culpa jo, però lo cert és que els altres en lloc de lluitar, en lloc de fer més feina, han anat distreguent -- l'activitat municipal que duien, -- fins a arribar a unes cotes molt -- baixes d'interés.

Ara, per altre costat, crec que ha estat molt positiu. Quan me referia a en Paco Barbón ja deia que no sols els regidors han d'ésser -- els contents, sinó que el content ha d'ésser el poble de les realitzacions que hagi fet l'Ajuntament. Aleshores, com a resum general, -- pens que el poble està content. No tot el poble. Alerta! Ja seria massa! Però sí una bona part del poble. S'han duit a terme una sèrie de realitzacions que abans no s'ha vien fetes. S'han hagut d'augmentar les càrregues fiscals, però aquesta millora de l'economia municipal mos ha permès fer més coses, fer més obres pel poble. Llavonces, per aquest costat, estic molt il·lusionat. I pens que encara se pot

fer més. En el futur, pens que l'Ajuntament pot promoure més coses -- per a donar gust al poble.

Així mateix, s'ha lograt introduir el poble a dins l'Ajuntament. El poble no ve assustat, com antes. Li hem donat, com deia en Colau, un -- poc d'aire de consell d'administració. La burocràcia no és tan lenta com abans, procuram donar uns servicis millors a la gent.

En definitiva, pens que l'Ajuntament no necessita un home tot sol fent feina, ni si se l'ha cercada ell ni si li han donada els altres, sinó que necessita un equip fort -- que vulgui treballar.

- ¿QUE DIRIEU ALS QUI HAN DE VENIR?

Alzina: Que fassin molta feina. Un dels grans defectes del nostre Ajuntament ha estat abocar massa a Cal·la Rajada. Les dues grans realitzacions que tenim pendents de dur a terme a Capdepera, i que haurien estat la guinda del pastell, el sanejament i l'ambulatori, no sé si les podrem posar en marxa nòltros. I l'esforç ha estat nostre.

Barbón: Jo lo que dic és una cosa, i és que pels doblers que hem gastat, consider que lo que hem fet - mos ha sortit molt car. Hem fet poques coses per el benestar del poble. Als qui venguin els hi diria que tinguin molta responsabilitat, i que pensin que el poble els hi demanarà, ¿què heu fet dels meus doblers?. Aquesta és la qüestió principal d'una administració municipal. ¿Què heu fet dels meus doblers?

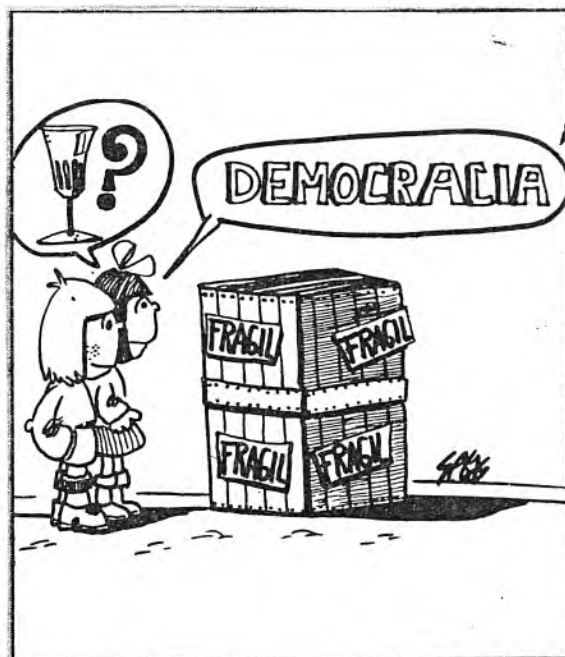
Moll: Unes puntualitzacions. Me pareix molt bé això de que heu fet dels meus doblers. Lo que ha fet aquest Ajuntament amb els doblers del poble, està a la vista. Fins ara el pressupost municipal s'ha obert i s'ha tancat amb acords municipals per unanimitat. Per lo tant, els distints regidors que representen als partits i, a través d'ells, a tot el poble, hi deven estar d'acord quan aproven els pressuposts. Això me pareix que està clar.

Als qui venguin, els hi diria -- que de la nostra experiència com a primer ajuntament democràtic, que se va trobar amb la tasca d'haver de fer nets els residus que mos deixaren quaranta anys de franquisme, que en treguin les conseqüències positives i que procurin fer-ho millor que noltros si és que ho poden fer. Que entrin amb ganes de fer feina durant quatre anys i que estiguin -- disposats a sacrificar inclús els seus interessos personals en benefici del poble. Si no, val més que no se presentin.

Terrassa: Jo diria que lo del pressupost és un "engana-bobos". Els doblers de l'Ajuntament no es basen exclusivament amb els pressuposts. A part d'això, jo demanaria als qui vulguin entrar que, si vénen per a defensar els seus interessos personals, que mos evitin la molèstia d'haver-los de criti-

car. Lo mínim que els hi hem d'exigir és que actuïn amb honradesa.

Pellicer: Jo, continuant amb la idea que ha començat en Xisco, insistesc diguent que un dels problemes que hem tengut a l'Ajuntament és aquest. Que qualcú en vers de servir al poble, s'ha volgut servir del poble per als seus interessos particulars.

- ELS PARTITS, PER A LA VOSTRA LABOR, ¿HAN ESTAT UNA AJUDA O UNA NO SA?

Alzina: Per a noltros, una ajuda.

Terrassa: No crec que hi hagi altre sistema de funcionament més -- que mitjançant els partits. I sempre són una ajuda si la gent que hi ha a dedins pensa més o manco igual. Quan hi ha divergència d'opinions, de forma de veure les coses, els partits no solen funcionar bé.

Pellicer: (No opina)

Barbón: Per jo ha estat una ajuda formidable.

Moll: Jo crec que el partit polític està per damunt de les persones que l'integren. A partir d'aquesta premissa, efectivament, el partit és interessant i molt útil.

Esports

- Onze jugadors no sempre formen un equip.

- Partida de cavall i arribada d'ase. Ho pareix aquest el cas de l'Escoler d'enguany.

- Partida d'ase i arribada de cavall. Aquest és un refrany nou que nos agradaria poder aplicar a l'equip local.

- Aleshores, els millors jugadors de l'Escolar són en Piu i en Carrió.

- Riu, Juanjo, Carlos, Caro, Víctor, Paquito... Correu, al.lots, correu, que la Tercera és enfora.

- El Mallorca és el nostre consol.

- L'enveja és mala consellera.

- Prometem no caure en la temptació de dir "ja vos havíem avisat".

- Cinc-cents socis són molts de socis.

- No, no me barataria per cap directiu. No tenc vocació de màrtir.

- De lo que sí tenim vocació, quasi tots, és d'entrenador.

- Miquel Cassellas, el que siguis - un sant o un dimoni no depèn de tu. Depèn dels resultats.

- Sempre queda la solució de fugir de nit, nedant.

- Com aquests que volen tornar provar de travessar de Mallorca a Menorca.

- Això de la travessia Mallorca-Menorca nedant, ho hem sabut pels diaris.

- Igual saberem lo del Torneig de Tennis per a Veterans.

- Igual que saberem lo del Marathon de Windsurfing.

- O noltros esteim molt despistats, o els servicis d'informació de l'Ajuntament nos tenen completament oblidats.

- Me pareix que no nos cerquen més que quan nos necessiten.

- Ben mirat, ja qui li importa lo que diu "Cap Vermell"?

- ¿O sí que importa?

- A força de dir-ho, ells i tot s'ho arribaran a pensar que sols hi som per a criticar.

- I del Poliesportiu, ¿què?.

- Per Sant Bartomeu hi va haver cançons de cavalls. Au, perquè llavors digueu que sols parlem de futbol.

- "La defensa no és segura", me va dir un.

- "Lo que falla és la mitja", me va aclarir un altre.

- "A davant no hi ha ningú que pugui marcar un gol", m'amollà un tercer.

- A veure si és que no tenim res, hi afegesc jo.

- Ai, futbol, futbol! Què de desbarats se fan en nom teu!